Sportul Magazin

ALBUM DOCUMENTAR

Iată în ce fel și-au exprimat bucuria doi cunoscuți sportivi români (foștii fotbaliști din deceniile trecute — portarul Juventusului, Valeriu Făgărășeanu (dreapta) și centrul înaintaș Ilie Subășanu din reprezentativa noastră care a evoluat la Montevideo), la apariția celei dintîi zăpezi din iarna anului 1930.

Martorii mai vîrstnici ai năzbîtiei, le-au prevăzut, atunci, unii cu ocări, alții cu compasiune, o pneumonie sau un reumatism vîrtos

Ajunși azi la vîrsta pensionării — unul jurist, celălalt economist — nu se vaietă de beteșuguri, păstrînd sveltețea sportivului autentic și nu-și amintesc să se fi ales, atunci, măcar cu vreun guturai.

(Din colecția V. Firoiu)

CUZA VODĂ
ȘI EDUCAȚIA FIZICĂ

Despre viața și activitatea Domnitorului Alexandru Ioan Cuza se cunosc multe. Realizările lui în domeniul organizării activității de stat, a învățămîntului, culturii etc. au contribuit la dezvoltarea tînărului stat România. Este mai puțin cunoscut sprijinul pe care *Domnitorul Cuza* l-a acordat, în permanență, educației fizice și activității sportive care, sub aspectul său modern, și-au avut începuturile în timpul domniei sale.

Încă din anul 1860, cînd armata română era în plină formare, Cuza a aprobat introducerea experimentală a gimnasticii în armată, pentru ca în anul 1863, tot în urma raportului ministrului de război, generalul *Florescu*, aceasta să se generalizeze.

Generalul *Florescu*, un alt susținător perseverent al educației fizice, înaintează domnitorului un raport în care solicită aprobarea unui regulament de pregătire fizică în armată :

„RAPORT LA DOMN"

„Esersițiul corpului unui soldat au fost tot d'auna considerat ca neapărat spre a'i da aceea agerime ce contribuie la succesul lui pe cîmpul de bătae.

Încă de la începutul anului 1860, avînd în vedere această necesitate, am supus un raport Înălțimei Vóstre și Înălțimea Vóstră ați bine voit a aproba înființarea de stabilimente gimnastice la școla militară și la casarmele cele mai însemnate.

O instrucție însă cu amănuntul de cele ce trebuie să învețe fiecare, și modul învățăturei lipsesc cu totul.

Vin dar acum a spune plecat Măriei Vóstre, alăturatul regiement, care prin aprobarea ce Măria Vóstră veți bine voi a'i da, va deveni regiementarĭă obligatorĭă în corpuri".

Se aprobedă

Alecsandru Ioan

Ministru de Resbel

General Florescu

Nr. 6120
13 sept. 1863

În urma aprobării acestui raport, în cursul aceluiași an, apare *„Ordonanța asupra instrucției gimnastice prin corpuri și stabilimente militare"*. În conținutul ei sînt descrise și desenate exerciții libere, exerciții în doi cu rezistență, exerciții aplicative specific militare etc.

Cu aprobarea lui *Cuza*, fostul actor de circ, italianul *Spinți* (rămas la București pentru a preda pompierilor gimnastica, la rugămintea comandantului acestora, colonelul *Badea Dan*), devine, în 1860, profesor de gimnastică și scrimă la Școala militară din Iași. Este un prim pas pe drumul oficializării introducerii gimnasticii în școli. De altfel, tot în timpul lui *Alexandru Ioan Cuza*, aveau

să fie numiți profesori de gimnastică la liceele din București (Sf. Sava și Matei Basarab), Iași și Craiova.

Vodă Cuza a sprijinit și înființarea primei societăți sportive din țară în anul 1865 numită *„Societatea de dare la semn din București"*, și activitatea ei ulterioară:

DECRET DOMNESC

din 9 septembrie 1865,
publicat în Monitorul oficial
nr. 200 din 11/23 septembrie 1865

ALECSANDRU IOAN I

„Cu mila lui Dumnedeu și voința națională, Domn al Principatelor Unite Române

La toți de față și viitori sănătate.

Asupra raportului Ministrului Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrări Publice, cu. nr. 10293 pe lîngă care Ne-a supus la aprobare statutele societății unanime „Societatea de dare la semn din București", precum și insignele ei.

Am decretat și decretăm ce urmează :

Art. I : Statutele disei societăți se aprobă întocmai, după cum a fost fondată la 5 Maiu 1862.

Art. II : Insignitle societății vor fi :

Culorile : alb și verde cu galben de aur

Semnele : două carabini încrucișate în dosul unui semn, d'asupra un baston de arătare și jos un corn de tarbă de pușcă

Marca : va consta din păvedile Bucurescilor cu atributele de carabineri însoțite de culorile țerei.

Cocarda : cîmpul cu culorile societății și egida cu culorile țerei.

Steagul : va fi verde sau verde și alb cu diferitele semne și paveze mai sus descrise.

Art. III și cel din urmă : Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrări Publice va aduce la îndeplinire decretul de față.

Dată în București, la 9 septembrie 1865 [1].

Alecsandru Ioan I

Ministru Secretar de Stat
la Departamentul de
Interne, Agricultură și
Lucrări Publice

General Florescu

[1] *După „Tirul cu arma de vînătoare" de Gh. Pasat.*

„Societatea de dare la semn" va organiza „zile de tir și solemnități", luînd parte și la cele organizate de societățile similare din Ardeal (cea din Sibiu era înființată — pare-se — încă din 1844) sau invitînd pe trăgătorii acestora la București. Relevînd interesul personalităților vremii pentru acest început de activitate sportivă, se cuvine să amintim vizita făcută societății de *Mihail Kogălniceanu în 1869*, cînd a „lovit la stand în 2 dătături um 6 și un centru» !".

În activitatea acestei societăți vom întîlni primele manifestări ale tirului feminin (cu arme de salon) și ale tirului la „globuri zburătoare" (de ce nu, strămoșul probei de talere de astăzi !).

UN MESAJ DE LA FERDINAND BRACKE ȘI JACQUES ANQUETIL !

Ieri ne-a sosit la redacție o scrisoare cu un conținut pe cît de neașteptat, pe atît de senzațional. Ferdinand Bracke, recordmanul mondial al orei, ciclistul cel mai elogiat al sezonului sportiv 1967, ne scrie : **„Mișcat de aprecierile elogioase făcute de ziarul dv. la adresa mea — pe care le-am citit reproduse în „Les Sports" — vă rog să primiți cele mai sincere și mai calde mulțumiri. De asemenea, urările mele de succes cicliștilor români".**

Scrisoarea poartă data de 14 ianuarie 1968. Ea ne parvine din Charleroi, orașul în care a avut loc „omnium"-ul Bracke — Anquetil, cîștigat de alergătorul belgian. Și fiindcă tot erau împreună, pe fotografia lui Ferdinand Bracke, alături de dedicația : „Sportivilor români, cu toată simpatia" au semnat Ferdinand Bracke și Jacques Anquetil. Este un mesaj impresionant, venit din partea unor somități ale ciclismului internațional. Este un îndemn pentru noul sezon sportiv, în care cicliștii noștri au posibilitatea să primească nu numai urări, ci și aprecieri pentru comportarea lor în marile întreceri ale anului 1968. Le-o dorim din toată inima !

— h. n. —

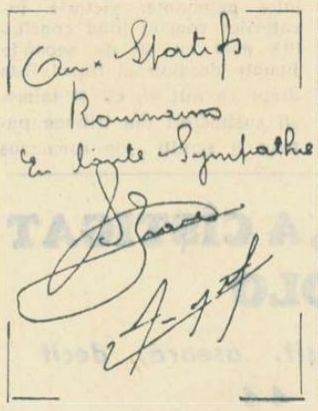

Convorbiri cu domnul Gore

ARHEOLOGIE

Să-l sun la ora asta ? (două noaptea !). Să nu-l sun ? Știind însă că domnul Gore este amator de orice fapt de cultură care posedă (sau poate căpăta în imaginația sa liberală) vreo legătură cu sportul, că eminentul meu prieten obișnuiește a stabili între un esseu de Montaigne și un essai la rugby conexiuni care n-ar țîșni din nici un creier la locul său, că — deunăzi — trăsese o paralelă surprinzătoare între doi-trei semnatari de articole optimiste despre starea fotbalului nostru și „Mincinosul" de Goldoni sau între voiajurile de studii pe valută forte ale cîtorva specialiști fără specialitate și „Hoții" de Schiller, am ridicat receptorul pășind la formarea numărului de telefon. Aveam carte albă din parte-i să-l trezesc pentru orice știre de natură a-i trezi interesul.

— Da, mi-a răspuns un glas somnoros.

— Ai auzit de Asti ?

— Nu ! Ce-i asta ?

— Un oraș în Italia. Scrie și în „Sportul" de azi. Zilele trecute, în timp ce pe stadionul de acolo se juca un meci de fotbal, cineva, un mijlocaș mi se pare, a lovit cu piciorul în pămînt.

— Era de la Rapid ?

— Nu. Dar a lovit cu atîta putere încît gheața s-a înfipt într-un ceva înfundat sub gazon. Scurt : săpături urgente și oamenii au scos la iveală un schelet despre care arheologii afirmă că datează din epoca preistorică. Ei ? (nici un răspuns). Pre-is-to-ri-că !, insist eu.

Tăcerea de la capătul firului a mai urmat cîteva momente. Pe urmă — un căscat.

— Ei și ? făcu dl. G. cu dezamăgire în glas. Mare lucru... Eu am descoperit atîta preistorie în tribune.

BAZARUL BIZAR

— M-am lămurit cum e cu bazarul, face dl. G. Treci pe la mine spre seară.

Despre ce era vorba ?

Acum vreo lună de zile cînd a luat cunoștință, ca toată lumea, de faptul că oarecari călăreți își vînduseră la bazarul din Istanbul trofeele cucerite (prin pregătire moral-volitivă) cu prilejul concursurilor hipice, dl. G. (spre deosebire de alții) nu s-a lansat în judecăți rapide, preferînd, potrivit unui obicei care-l caracterizează, să se documenteze mai în amănunt.

— Da, da, murmură el, s-ar părea, într-adevăr, că acești cavaleriști nu s-au purtat cavalerește. Avînd de trecut niște obstacole de natură financiară, oamenii au mai sărit peste cal. Totuși, înainte de a mă pronunța, îngăduie-mi, rogu-te, un răgaz pentru informațiuni suplimentare.

...De la ușă m-a întîmpinat cu un tabel bătut la mașină.

— Citește, mi-a spus dl. G. Am o verișoară de-a doua la Tarom, pe care am rugat-o să se intereseze cum e cu operațiunile de vînzare-cumpărare de la Bazar. Rezultatul : în torcîndu-se ieri de la Istanbul, mi-a adus lista asta :

1. Premiul III — medalie de bronz	— 1 (un) fiș-fiș
„ „ — cupă	— 1 (un) fiș-fiș + 1 (una) per. pant. tergal
2. Premiul II — medalie de argint	— 1 (un) set damă
„ „ — cupă	— 1 (un) set damă + 1 (un) per. pant. tergal
3. Premiul I — medalie de aur	— 1 (una) canadiană îmblănită
„ „ — cupă	— 1 (una) canadiană îmblănită + 1 (un) pulover închis la gît
4. Trofeu de campion balcanic	— 1 (un) costum două rînduri
5. Trofeu de campion european	— 1 (un) costum două rînduri + 1 (un) demi (olimpic)
6. Trofeu de campion mondial	— 1 (un) costum două rînduri + 1 (un) magnetofon Grundig
7. Diplome și alte distincții de onoare	— 1 (una) pereche mănuși piele de porc.

P. conf. Al. MIRODAN

DE LA ZAMOR A LA IAȘIN

(Portari vestiți din lumea întreagă) *)

Prestigiul și prestanța cărții par asigurate prin cuvîntul introductiv al președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous (fost portar al echipei militare britanice în primul război mondial, iar mai apoi al teamului universității Exeter), prin prefața legendarului Ricardo Zamora, ca și prin postfața unuia dintre cei mai cunoscuți antrenori ai lumii, Rudolf Vytlacil. Dar o asemenea carte se poate lipsi de orice fel de prezentare de autoritate, fiind fascinantă prin însuși conținutul ei. Povestea celor opt celebri portari ai lumii — aleși de autor — se citește, așa cum a fost scrisă, cu pasiune.

Selecția lui Kurt Castka are în vedere pe : **Ricardo Zamora** („Divinul" don Ricardo), **Rudi Hiden** (ucenicul de brutărie ajuns în Wunderteam), **Frantisek Planicka** („Pisica" din Praga), **Erwin Ballabio** (o stea pe cerul fotbalului elvețian), **Fritz Herkenrath** (învățătorul devenit internațional), **Walter Zeman** („Tigrul" din Hütteldorf), **Gyula Grosics** („Pantera neagră" din Budapesta) și **Lev Iașin** (Zamora al zilelor noastre). O galerie impresionantă de portari vestiți, a căror perenitate, dincolo de moda trecătoare, este mai temeinică decît a oricărui post.

Cartea lui Kurt Castka este o suită de reportaje biografice, în care evoluează „apărătorii ultimei linii", în care își retrăiesc cariera „jucătorii cu numărul 1 pe tricou". Firește, doar cei care au rămas în istoria fotbalului. Viața lor este scrisă nu numai cu elemente sportive, ci și cu detalii de toată ziua, cu picanterii uneori, cum ar fi episodul căsătoriei lui Grosics cu o româncă din Oradea.

Tînărul autor vienez (n. 1923) — redactor de sport la ziarul „Volksstimme" și corespondentul nostru pentru Austria — își exersează cu măiestrie pana, după o primă carte despre viața boxerului László Papp (1965) și după o fructuoasă colaborare la filmul campionatelor mondiale de hochei pe gheață. Cu noul său volum, Kurt Castka îmbogățește literatura sportivă.

Chiar dacă opțiunile autorului sînt uneori subiective, chiar dacă cititorii ar fi preferat — după criterii cu nimic mai obiective — pe Olivieri sau Da Rui, pe Platzer sau Platko (căruia Rafael Alberti i-a închinat un poem încă în 1928), sîntem de părere că volumul lui Castka ar merita să fie tradus în românește.

(vib.)

*) Kurt Castka, Von Zamora bis Jaschin, Berühmte Torleute aus aller Welt. Wilhelm Frick Verlag, Wien, 1967.

HELENIO HERRERA — BOXER !

De cînd Internazionale nu mai este... Internazionale, Helenio Herrera face dovada unei tot mai mari nervozități. El a și fost sancționat de două ori, cu amenzi destul de mari, pentru anumite declarații sau ieșiri nelalocul lor.

Ultima ispravă le-a întrecut însă pe toate celelalte : în loc de orice alt răspuns la un articol al ziaristului Mario Minini privitor la activitatea sa, Herrera a recurs la argumentul... pumnilor.

Într-un comunicat, publicat de Uniunea ziariștilor italieni, este înfierat gestul lui Herrera, amintindu-i-se totodată acestuia că presa a contribuit în largă măsură la renumele de care se bucură astăzi.

PUCUL FILOZOF

Și la hochei, ca în alte sectoare de activitate, angajamentele trebuie privite cu seriozitate.

★

Ce bine dacă toți jucătorii ar urmări la meci eliminarea eliminărilor din echipă.

★

Oare echipamentul gros îi împiedică pe unii hocheiști să fie oameni „subțiri" ?

★

Toate liniile unei echipe urmează aceeași linie : cîștigarea meciului.

★

Patinatorii valsează pe gheață. Asta însă nu înseamnă ca hocheiștii să încingă „bătuta".

★

Și la hochei este oarecum ca la tribunal. Apărarea proprie, aduce cîștig de cauză.

★

Crosa este bocancul hocheistului.

★

Jucătorii pot pasa între ei pucul, nu și sarcina de a marca goluri.

★

Și la hochei este ca la Loto. Se cîștigă numai din trageri.

★

Un meci dinamic este caloriferul tribunei. Îi încălzește pe spectatori.

★

În cursul meciului, hocheiștii trebuie să nu uite un lucru. Pe gheață au doi arbitri, iar în tribune mii de judecători.

V. D. POPA

NOSTALGIE...

Se joacă fulgii mari cu
stadionul,
Acoperă treptat sub ei, gazonul
Și spulberă brutal și fără rost,
Atîta-nsuflețire... care-a fost.
Prelată albă și tribune goale ;
Nici hențuri, nici oftaturi nici
urale...
Azi, calculele toate se răstoarnă
Ca și în... visul unei nopți
de iarnă.

. . . . . .

Dar iată, farurile s-au aprins,
A încetat ca... din senin de nins
Și, repede, noianul de omături,
Se trage ca obloanele, în lături.
Pe rînd, apar arbitrii, jucătorii,
Deprinși cu-atîtea falnice
victorii,
Ionescu, Badea, Kallo,
Răducanu,
Nunweiller, Năsturescu,
Mateianu
Și-ncep să joace-n splendida
nocturnă,
Iar luna-i urmărește tăciturnă.
Se trage șut la poartă...
imparabil !
Portarul însă e... „impenetrabil",
Al doilea Zamora sau Iașin.
Pasează Dridea, Neșu.
Constantin,
Cu driblinguri superbe,
excelente,
Pionjoane „acrobatice" și fente;
O luptă antrenantă, care place
Și-un joc... rapid... dinamic și
tenace.
Tribuna-abia își ține răsuflarea:
La fel de bun, atacul
și-apărarea.
A fost, să zic, un meci de zile
bune ;
Uralele răsună din tribune
Și publicu-n delir,
ovaționează !...
De-odată, ce păcat !... în plină
fază,
Arbitrul fluieră asurzitor ! ! !

. . . . . .

Era... ceasornicul deșteptător.

Victor HILMU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ALEXANDRU GORSAN, ARAD. — Recordul mondial absolut de viteză cu automobilul este de 966,571 km. El a fost realizat de americanul Craig Breedlove, pe o mașină cu patru roți, cu motor reactiv. Ca și dv., și noi așteptăm cu nerăbdare prima mașină care va ieși pe porțile uzinei românești de autoturisme de la Colibași. „În ziua aceea vă rog să-mi trimiteți o... — pînă ce am întors pagina și am văzut despre ce este vorba, am avut emoții — scrisoare". De acord. O clipă, am avut impresia că ne cereți să vă trimitem o mașină !

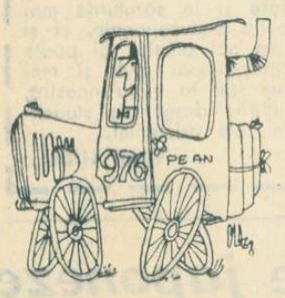

GHEORGHE NASARIMBA, BUCUREȘTI. — Nu vă înșelați : o perioadă foarte scurtă de timp, Curcan, portarul Politehnicii Timișoara, a jucat la Dinamo București.

ION A. MIU, COMUNA CORNEȘTI. — Regret, dar nu mi-e cu putință să ajut pe fiecare cititor în parte să-și alcătuiască o evidență cu toate formațiile pe care le-am aliniat la fotbal, de-a lungul anilor, în meciurile internaționale. Mi-ar trebui 100 de ani ca să răspund la toți cititorii. Dar, dacă aveți răbdare...

I. DIMA, BUȘTENI. — „Casa muzeu Cezar Petrescu" ființează în orașul dv. Din fuga condeiului, am... mutat acest așezămînt la Sinaia. Vă rugăm să ne scuzați !

FRANCISC KRAUS, LAPUȘ. — Albert Florian, decretat cel mai bun fotbalist al anului 1967, a fost selecționat de 65 de ori în echipa națională a Ungariei. El are 28 de ani, 1,80 m și 77 de kilograme.

DAN PRECUP, BUCUREȘTI. — Aveți cîteva definiții reușite în „dicționarul fotbalistic" :
ARIEȘUL = riu ce curge din B în C și spre... regiune.
AULEU = interjecție ce se aude uneori în jurul lui Dan Coe.
AUTOGOL = eficacitatea apărătorilor.
ECHILIBRU INSTABIL = egalitate la pauză.
ECHILIBRU STABIL = egalitate la sfîrșitul meciului.
FANION = fluierul arbitrului de tușă.
PAS = metrul arbitrului de fotbal.

AUREL PROCA, BUZĂU. — Iată care sînt campionii mondiali, în boxul profesionist : muscă : Chartchai Chionoiu (Tailanda), cocoș : Fighting Harada (Japonia), pană : vacant, semiușoară : Hiroshi Kobaiaschi (Japonia), ușoară : Carlos Ortiz (S.U.A.), super-ușoară : Paul Fuji (Japonia), semimijlocie : Curtis Cokes (S.U.A.), mijlociemică : Ki Soo Kim (Coreea de Sud), mijlocie : Emile Griffith (S.U.A.), semigrea : Dick Tiger (Nigeria), grea : vacant. Nu trebuie să-i notați. Pînă terminați să le scrieți numele, se poate ivi alt campion mondial la una din categorii !

MIHAI ALEXANDRU, GALAȚI. — Ce se întîmplă dacă o echipă de fotbal joacă, la un moment dat, în 12 oameni ? În clipa cînd arbitrul descoperă acest lucru, firește, ei va proceda la scoaterea de pe teren a jucătorului în plus. Dacă faptul nu a fost sesizat imediat și între timp s-a înscris un gol — adio. Golul nu poate fi anulat !

ION STAN, BUCUREȘTI. În ediția 1957—1958 a C.C.E. la fotbal meciurile Manchester United — Steaua roșie s-au încheiat cu următoarele rezultate : 2—1 (la Manchester) și 3—3 (la Belgrad).

GHEORGHE I. GARGARITA, DOROBANȚU. — Doriți să amintim fotbaliștilor de la Steaua, echipă pe care o simpatizați, că precursorii lor au fost Voinescu, Toma, Zavoda II, Bone, Zavoda I, Alexandrescu, Tătaru, jucători selecționați mereu în echipa națională. Scrisoarea dv. cuprinde și o altă rugăminte : „dorese să știu care din jucătorii de fotbal ai echipei Steaua au băieții, astfel ca echipa să poată conta pe ei peste 10 ani". Mi se pare că majoritatea au fete. Norocul baschetului, al voleiului sau al atletismului. Secția de fotbal este, ca de obicei, ghinionistă...

OPREA POMPILIU, CRAIOVA. — Propuneți un meci de fotbal între o selecționată a echipelor bucureștene și formația... necorespunzătorilor, compusă din jucători la care au renunțat formațiile din Capitală. Foștii bucureșteni ar putea prezenta următorul lot : Uțu, Tîmpănaru, N. Ionescu, Nunweiller IV, Ivan, Strîmbeanu, Koszka, Pavlovici, Obiemenco, Jercan, Grozea, Iancu, Ene Daniel, Nuțu, Adrian Popescu, Raksi, Dumitriu III etc.

Ilustrații : N. CLAUDIU

Scrisoare din San Francisco

UN JUCĂTOR ROMÂN, ANTRENOR AL ECHIPEI DE FOTBAL A UNIVERSITĂȚII DIN SAN FRANCISCO

Mai de mult, am primit o scrisoare purtînd „en-tête"-ul Universității din San Francisco.

Pentru că nu-mi aduceam aminte să am cunoscuți printre studenții și profesorii Universității de pe coastele Pacificului, am desfăcut cu multă curiozitate plicul.

În scrisoare erau povestite pe cîteva pagini, peregrinările unui tînăr, în care am recunoscut pe un fost elev al meu, **Ștefan Negoescu.**

Jucător, pe vremuri, în echipa de juniori a **„Sportului studențesc"** și apoi în alte cluburi, el își aduce aminte de **Valentin Stănescu, Marian** și de antrenorul **P. Steinbach.**

Negoescu a părăsit cu mulți ani în urmă țara, stabilindu-se în California. El antrenează de cîtva timp echipa de fotbal a Universității din San Francisco, care a cîștigat anul trecut campionatul universitar de fotbal al Statelor Unite.

Clubul din San Francisco numără zece secții, printre care figurează : atletismul, natația, baschetul, tenisul, fotbalul etc.

Scrisoarea lui Negoescu mi-a făcut o plăcută surpriză și pentru

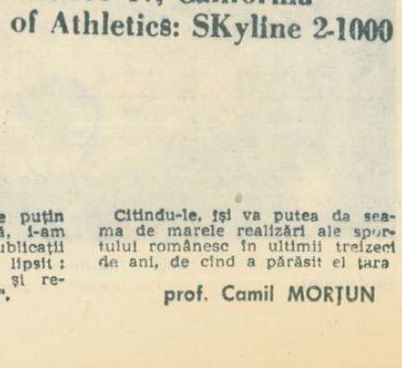

a-i face să trăiască cît de puțin viața sportivă românească, i-am trimis un pachet cu publicații sportive, din care nu au lipsit : ziarul „Sportul", precum și revistele „Fotbal" și „Sport".

Citindu-le, își va putea da seama de marele realizări ale sportului românesc în ultimii treizeci de ani, de cînd a părăsit el țara

prof. Camil MORȚUN